

ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו באו: ראובן שמעון לוי ויהודה: יששכר זבולן ובנימן: דן ונפתלי גד ואשר: ויהי כל-נפש יצאי ירד-יעקב שבעים נפש ויוסף היה במצרים: וימת יוסף וכל-אחיו וכל הדור ההוא: ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ אתם:

ויקם מלך-חדש על-מצרים אשר לא-ידע את-יוסף: ויאמר אל-עמו הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנו: הבה נתחכמה לו פן-ירבה והיה כי-תקראנה מלחמה ונוסף גם-הוא על-שנאינו ונלחם-בנו ועלה מן-הארץ: וישעמו עליו שרי מסים למען ענתו בסבלתם ויבן ערי מסכנות לפרעה את פתם ואת רעמסס וכאשר יענו אתו פן ירבה וכן יפרץ ויקצו מפני בני ישראל: ויעבדו מצרים את-בני ישראל בפרך: וימררו את-חיהם בעבדה קשה בחמר ובלבנים ובכל-עבדה בשדה את כל-עבדתם אשר עבדו בהם בפרך: ויאמר מלך מצרים למיילדת העברית אשר שם האזות שפרה ושם השנית פועה ויאמר בילדכן את העבריות וראיתן על האבנים אם בן הוא והמתן אותו ואם בת הוא וחיה ותיראן המיילדת את האלהים ולא עשו כאשר דבר אליהן מלך מצרים ותחיינן את-הילדים: ויקרא מלך-מצרים למיילדת ויאמר להן מדוע עשיתן הדבר הזה ותחיינן את הילדים ותאמרן המיילדת אל-פרעה כי לא כנשים המצרית העברית כן חיות הנה בטרם תבוא אליהן המיילדת וילדו: וייטב אלהים למיילדת וירב העם ויעצמו מאד: ויהי כן יראו המיילדת את-האלהים ויעש להם בתים: ויצו פרעה לקל-עמו לאמר פל-הבן תילוד היארה תשליכהו וכל-הבת תחיון:

ויילך איש מבית לוי ויקח את-בת-לוי: ותהר האשה ותלד בן ותרא אתו כי-טוב הוא ותצפנהו שלשה ירחים: ולא-יקלה עוד הצפינו ותקח-לו תבת גמא ותחמרה בחמר ובזפת ומשם בה את-הילד ותשם

ויקם מלך-חדש על-מצרים אשר לא-ידע את-יוסף: ויאמר אל-עמו הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנו: הבה נתחכמה לו פן-ירבה והיה כי-תקראנה מלחמה ונוסף גם-הוא על-שנאינו ונלחם-בנו ועלה מן-הארץ: וישעמו עליו שרי מסים למען ענתו בסבלתם ויבן ערי מסכנות לפרעה את פתם ואת רעמסס: וכאשר יענו אתו פן ירבה וכן יפרץ ויקצו מפני בני ישראל: ויעבדו מצרים את-בני ישראל בפרך: וימררו את-חיהם בעבדה קשה בחמר ובלבנים ובכל-עבדה בשדה את כל-עבדתם אשר עבדו בהם בפרך: ויאמר מלך מצרים למיילדת העברית אשר שם האחת שפרה ושם השנית פועה: ויאמר בילדכן את-העבריות וראיתן על-האבנים אם-בן הוא והמתן אותו ואם-בת הוא וחיה: ותיראן המיילדת את-האלהים ולא עשו כאשר דבר אליהן מלך מצרים ותחיינן את-הילדים: ויקרא מלך-מצרים למיילדת ויאמר להן מדוע עשיתן הדבר הזה ותחיינן את-הילדים: ותאמרן המיילדת אל-פרעה כי לא כנשים המצרית העברית כן חיות הנה בטרם תבוא אליהן המיילדת וילדו: וייטב אלהים למיילדת וירב העם ויעצמו מאד: ויהי כן יראו המיילדת את-האלהים ויעש להם בתים: ויצו פרעה לקל-עמו לאמר פל-הבן תילוד היארה תשליכהו וכל-הבת תחיון:

ויילך איש מבית לוי ויקח את-בת-לוי: ותהר האשה ותלד בן ותרא אתו כי-טוב הוא ותצפנהו שלשה ירחים: ולא-יקלה עוד הצפינו ותקח-לו תבת גמא ותחמרה בחמר ובזפת ומשם בה את-הילד ותשם

בסוף על-שפת היאר: 4. ותתצב אחתו מרחק לדעה מה-יעשה לו: 5. ותרד בת-פרעה לרחץ על-היאר ונערתיה הלכת על-יד היאר ותרא את-התבה בתוך הסוף ותשלח את-אמתה ותקחה: 6. ותפתח ותראהו את-הילד והנה-נער בכה ותחמל עליו ותאמר מילדי העברים זה: 7. ותאמר אחתו אל-בת-פרעה האלף וקראתי לך אשה מינקת מן העברית ותינק לך את-הילד: 8. ותאמר-לה בת-פרעה לכי ותלך העלמה ותקרא את-אם הילד: 9. ותאמר לה בת-פרעה היליכי את-הילד הזה והינקו לי ואני אתן את-שכרך ותקח האשה הילד ותניקהו: 10. ויגדל הילד ותבאהו לבת-פרעה ויהי-לה לבן ותקרא שמו משה כי מן-המים משיתהו: 11. ויהי | בימים ההם ויגדל משה ויצא אל-אחיו וירא בסבלתם וירא איש מצרי מכה איש-עברי מאחיו: 12. ויפן כה וכה וירא כי אין איש ויך את-המצרי ויטמנהו בחול: 13. ויצא ביום השני והנה שני-אנשים עברים נצים ויאמר לרשע למה תכה רעך: 14. ויאמר מי שמך לאיש שר ושפט עלינו ולהרגני אתה אמר כאשר הרגת את-המצרי וירא משה ויאמר אכן גודע הדבר: 15. וישמע פרעה את-הדבר הזה ויבקש להרג את-משה ויברח משה מפני פרעה וישב בארץ-מדין וישב על-הבאר: 16. ולכהן מדין שבע בנות ותבאנה ותדלנה ותמלאנה את-הרהטים להשקות צאן אביהן: 17. ויבאו הרעים ויגרשום ויקם משה ויושען וישק את-צאנם: 18. ותבאנה אל-רעואל אביהן ויאמר מדוע מהרתן בא היום: 19. ותאמרן איש מצרי הצילנו מיד הרעים וגם-דלה דלה לנו וישק את-הצאן: 20. ויאמר אל-בנותיו ואיו למה זה עזבתן את-האיש קראן לו ויאכל לחם: 21. ויואל משה לשבת את-האיש ויתן את-צפרה בתו למשה: 22. ותלד בן ויקרא את-שמו גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה: 23. ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני-ישראל מן-העבודה ויועקו ותעל שועתם אל-האלהים מן-העבודה: 24. וישמע אלהים את-נאקתם ויזכר אלהים את-בריתו את-אברהם את-יצחק ואת-יעקב: 25. וירא אלהים את-בני ישראל וידע

בסוף על שפת היאר ותתצב אחתו מרחק לדעה מה יעשה לו ותרד בת פרעה לרחץ על היאר ונערתיה הלכת על יד היאר ותרא את התבה בתוך הסוף ותשלח את אמתה ותקחה ותפתח ותראהו את הילד והנה נער בכה ותחמל עליו ותאמר מילדי העברים זה ותאמר אחתו אל בת פרעה האלף וקראתי לך אשה מינקת מן העברית ותינק לך את הילד ותאמר לה בת פרעה לכי ותלך העלמה ותקרא את אם הילד ותאמר לה בת פרעה היליכי את הילד הזה והינקו לי ואני אתן את שכרך ותקח האשה הילד ותניקהו ויגדל הילד ותבאהו לבת פרעה ויהי לה לבן ותקרא שמו משה כי מן המים משיתהו ויהי בימים ההם ויגדל משה ויצא אל אחיו וירא בסבלתם וירא איש מצרי מכה איש עברי מאחיו ויפן כה וכה וירא כי אין איש ויך את המצרי ויטמנהו בחול ויצא ביום השני והנה שני אנשים עברים נצים ויאמר לרשע למה תכה רעך ויאמר מי שמך לאיש שר ושפט עלינו ולהרגני אתה אמר כאשר הרגת את המצרי וירא משה ויאמר אכן גודע הדבר וישמע פרעה את הדבר הזה ויבקש להרג את משה ויברח משה מפני פרעה וישב בארץ מדין וישב על הבאר ולכהן מדין שבע בנות ותבאנה ותדלנה ותמלאנה את הרהטים להשקות צאן אביהן ויבאו הרעים ויגרשום ויקם משה ויושען וישק את צאנם ותבאנה אל רעואל אביהן ויאמר מדוע מהרתן בא היום ותאמרן איש מצרי הצילנו מיד הרעים וגם דלה דלה לנו וישק את הצאן ויאמר אל בנותיו ואיו למה זה עזבתן את האיש קראן לו ויאכל לחם ויואל משה לשבת את האיש ויתן את צפרה בתו למשה ותלד בן ויקרא את שמו גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני ישראל מן העבודה ויועקו ותעל שועתם אל האלהים מן העבודה וישמע אלהים את נאקתם ויזכר אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב וירא אלהים את בני ישראל וידע

אֱלֹהִים

אֱלֹהִים: